

Obecna sytuacja w BERLINIE wynikła z pogwałcenia przez mocarstwa zachodnie uzgodnionych decyzji w sprawie Niemiec

Odpowiedź rządu ZSRR na noty USA, W. Brytanii i Francji

JAK DONOSI AGENCJA TASS, RZĄD RADZIECKI OTRZYMAŁ W DNIU 6 LIPCA 1948 ROKU NOTĘ STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI PÓLNOOCNEJ, KTÓRA DORĘCZYŁ RZĄDOWI RADZIECKIEMU AMBASADOR ZSRR W WASZYNGTONIE PANIUSZKIN.

Rząd radziecki stwierdza w odpowiedzi, iż zapoznał się z treścią noty Stanów Zjednoczonych, w której tłumaczy się sytuację, jaka powstała obecnie w Berlinie. Zarządzeniami władz radzieckich. Rząd radziecki nie może zgodzić się z takimi oświadczeniami rządu Stanów Zjednoczonych. Rząd radziecki uważa, że obecna sytuacja w Berlinie wynika z pogwałcenia przez USA, Wielką Brytanię i Francję uzgodnionych przez 4 mocarstwa decyzji w sprawie Niemiec i Berlina. Pogwałcenie to znalazło swój wyraz w przeprowadzeniu odrębnej reformy walutowej i puszczeniu w obieg specjalnych znaków pieniężnych w zachodnich sektorach Berlina oraz w politycznym rozbiściu Niemiec.

Treść noty USA jest następująca:

„Rząd Stanów Zjednoczonych pragnie zwrócić uwagę rządu radzieckiego na nadzwyczaj poważną sytuację międzynarodową, wywołaną działaniami rządu radzieckiego i wprowadzeniem przez Stany Zjednoczone, Zjednoczone Królestwo i Francję, Rząd Stanów Zjednoczonych uważa tę blokadę za oczywiste naruszenie istniejących porozumień, dotyczących zarządu Berlina przez mocarstwa okupacyjne.

Prawa Stanów Zjednoczonych, jako jednego z mocarstw okupacyjnych w Berlinie, powstały w wyniku pokonania i bezwarunkowej kapitulacji Niemiec. Porozumienia międzynarodowe, zawarte w związku z tym przez rządy Stanów Zjednoczonych, Zjednoczonego Królestwa, Francji i Związku Radzieckiego ustaliły strefy Niemiec i sektory Berlina, które są okupowane przez wymienione mocarstwa. Porozumienia te ustaliły 4-stronną kontrolę Berlina na podstawie przyjaznej współpracy, którą rząd Stanów Zjednoczonych pragnie szczerze kontynuować. Porozumienia te przewidywały prawo wolnego dostępu do Berlina. Prawo to było przez dłuższy czas potwierdzane przez jego wykonywanie.

Prawo to zostało wyraźnie wymienione w liście wystosowanym przez prezydenta

W skrócie

KOŁO TOLONU wpadł do morza brytyjski samolot transportowy typu Dakota w drodze z Malty do Marsylii. Zginęli wszyscy znajdujący się na pokładzie, a to 4 osoby załogi i 2 pasażerów.

KANADYJSKIE ZWIĄZKI KOLEJARZY POSTANOWIŁY ODWOŁAĆ ZAPOWIĘDZIANY NA CZWARTEK STRAJK GENERALNY. KOLEJARZOM ZAGWARANTOWANO PODWYŻKĘ PŁAC Z WAZNOŚCIĄ OD 1 MARCA BR.

W BUENOS AIRES podpisano układ handlowy pomiędzy Argentyną i Węgrami, przewidujący wymianę towarów w wysokości 300 milionów dolarów do 31 grudnia 1952 r.

GEN. PERSHING, DOWÓDCA AMERYKANSKIEGO KORPUSU EKSPEDYCYJNEGO W EUROPIE W PIERWSZEJ WOJNIE ŚWIATOWEJ, ZMARŁ W TYCH DNIACH W WIEKU 87 LAT.

RZĄD POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKI nacjonalisty Malana postanowił przeprowadzić reorganizację armii południowoafrykańskiej, która ma polegać na całkowitym uniezależnieniu armii od armii brytyjskiej i na bliższej współpracy z armią USA.

tych powodów rząd St. Zjednoczonych jest gotów wziąć udział w rozmowach między 4 sojusznymi władzami okupacyjnymi, w celu uregulowania jakiegokolwiek kwestii spornej, powstałej w związku z zarządzeniem Berlina. Jednakże niezbędnym warunkiem tego jest uprzednie przywrócenie komunikacji pasażerskiej i towarowej między amerykańskim, brytyjskim i francuskim sektorami Berlina a strefami zachodnimi.

W dniu 6 lipa a 48 r. noty analogicznej treści zostały doręczone rządowi radzieckiemu przez rządy Wielkiej Brytanii i Francji. (PAP)

Kto naruszył decyzje w sprawie Niemiec

W ODPOWIEDZI RZĄDU RADZIECKIEGO CZYTAMY M. IN.:

„Rząd radziecki wielokrotnie uprzedzał Stany Zjednoczone, Wielką Brytanię i Francję o odpowiedzialności, jaką biorą na siebie, naruszając decyzje w sprawie Niemiec, uprzednio uzgodnione przez 4 mocarstwa. Postanowienia, powzięte w Jaltie i Poczdamie oraz porozumienia 4 mocarstw w sprawie mechanizmu kontrolnego w Niemczech — zmierzają do demilitaryzacji i demokratyzacji Niemiec, do podważenia podstał militarnego państwa agresywnego i do niedopuszczenia do odrodzenia Niemiec jako państwa agresywnego. Postanowienia te mają więc na celu przekształcenie Niemiec w państwo demokratyczne i miłujące pokój. Wyżej wspomniane porozumienia przewidują obowiązek spłaty reparacji ze strony Niemiec, aby w ten sposób przynajmniej częściowo wynagrodzić szkody, wyrządzone krajom, które ucierpiały na skutek agresji niemieckiej.

Zgodnie z tymi porozumieniami rządy 4 mocarstw przyjął na siebie odpowiedzialność za administrowanie Niemcami i zobowiązały się wspólnie określić statut Niemiec lub poszczególnych rejonów, w tej liczbie i Berlina, które stanowią część obszaru niemieckiego. Zobowiązały się one równocześnie zawrzeć z Niemcami traktat pokojowy, który powinien być podpisany przez odpowiedni niemiecki rząd demokratyczny.

Te wyjątkowo ważne porozumienia 4 mocarstw zostały pogwałcone przez rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji, akcja w zakresie demilitaryzacji nie została doprowadzona do końca, a tak ważny ośrodek niemieckiego przemysłu wojennego, jak Zagłębie Rury został wyjęty spod kontroli 4 mocarstw Rządu USA, W. Brytanii i Francji udermiły realizację postanowień, dotyczących reparacji z Niemiec zachodnich. Rządy USA, W. Brytanii i Francji separatyścijną działalnością rozbiły czterostronny mechanizm kontroli Niemiec. W wyniku tego rada kontroli przerwała swą działalność.

Po konferencji londyńskiej 3 mo-

carstw przy udziale krajów Beneluxu, rządu USA, W. Brytanii i Francji podjęły akcję zmierzającą do rozbiicia i rozczłonkowania Niemiec, co znalazło m. in. swój wyraz w odbywających się obecnie przygotowaniach, mających za celu powołanie separatyścijnego rządu dla zachodnich stref Niemiec, oraz w odrębnej reformie walutowej, przeprowadzonej 18 czerwca br. w strefach zachodnich.

Ponieważ obecna sytuacja w Berlinie, jak zresztą i w całym Niemczech jest bezpośrednim następstwem systematycznego naruszania przez rządy USA, W. Brytanii i Francji uchwał konferencji poczdamskiej oraz porozumienia 4 mocarstw o mechanizmie kontroli w Niemczech, rząd radziecki zmuszony jest odrzucić, jako zupełnie bezpodstawne oświadczenie rządu USA, iż zarządzanie w sprawie ograniczenia ruchu komunikacyjnego między Berlinem a zachodnimi strefami okupacyjnymi, wydane przez dowództwo radzieckie, by uchronić strefę radziecką przed dezorganizacją, są rzekomo naruszeniem obowiązuujących porozumień, dotyczących zarządu Berlina.

Frankfurt wyklucza Berlin

Zgodnie z układami, Berlin miał być siedzibą władzy zwierzchniej 4 mocarstw okupacyjnych, przy czym osiągnięto porozumienie na temat administracji „wielkiego Berlina” pod kierownictwem rady kontroli. Tak więc, porozumienie o 4-stronnej administracji Berlina stanowi nieodłączną część składową umowy o 4-stronnej administracji Niemiec, jako całości. Z chwilą gdy USA, W. Brytania i Francja swą separatyścijną działalnością w zachodnich strefach Niemiec, rozbiły system czterostronnej administracji Niemiec i zaczęły tworzyć we Frankfurcie n/Meenem stolicę dla rządu Niemiec zachodnich, podważyły one jednocześnie również tę prawną podstawę, która gwarantowała im udział w administracji Berlina.

Rząd USA w nocie swej wskazuje na to, że jego prawo do udziału w administracji Berlina opiera się również na tym, że Stany Zjednoczone wycofały swe wojska z pewnych rejonów radzieckiej strefy okupacyjnej, do których dotarły w toku działań wojennych w Niemczech. Rządowi USA dobrze jednak wiadomo, że wycofując swe wojska do granic strefy amerykańskiej, wytyczonych w układzie 4 mocarstw o strefach okupacyjnych Niemiec wypełniał jedynie przyjęte zobowiązania, których wykonanie mogło mu li tylko dać prawo wprowadzenia swych wojsk do Berlina.

Zapoznając się z treścią wspomnianego w nocie USA pisma prezydenta Trumana do premiera Stalina z 14 czerwca 1945 i odpowiedzią premiera Stalina z 16 czerwca 1945 r. potwierdza, że dzięki osiągniętemu wówczas porozumieniu wojska USA, W. Brytanii i Francji otrzymały możliwość wkroczenia tak do stolicy Niemiec — Berlina —

jak i do stolicy Austrii — Wiednia, które — jak wiadomo — zostały zdo- (Ciąg dalszy na str. 2)

TOGLIATTI czuje się lepiej Min. Scebla zwołał „radę wojenną”

ZAMACH, KTÓREGO OFIARĄ PADE TOGLIATTI, WYWOŁAŁ GŁĘBOKIE WZBURZENIE W CAŁYCH WŁOSZACH, O PÓLNOCY Z SRODY NA CZWARTEK ROZPOCZAŁ SIĘ STRAJK GENERALNY W CAŁYCH WŁOSZACH NA ZNAK PROTESTU PRZECIWKO ZAMACHOWI. STRAJK OBJAŁ 7 MILIONÓW PRACOWNIKÓW WŁOSKICH. NATYCHMIASI PO ZAKOŃCZENIU OBRAD PARLAMENTU, DELEGACJA FRONTU LUDOWEGO ZOSTAŁA PRZYJĘTA PRZEZ PREZYDENTA REPUBLIKI. POSEŁOWIE ZWRÓCILI UWAGĘ PREZYDENTA NA POWAGĘ SYTUACJI. PREZYDENT OŚWIADCZYŁ, ŻE ZDAJE SOBIE SPRAWĘ Z KRYTYCZNEJ SYTUACJI I ŻE Z NAJWIĘKSZĄ UWAGĄ ŚLEDZI PRZEBIEG WYPADKÓW.

Opublikowany w czwartek przed południem komunikat lekarski stwierdza, że w stanie zdrowia Palmiro Togliatti'ego nastąpiła lekka poprawa. Ranny spędził noc spokojnie.

Po ogłoszeniu strajku generalnego przez Konfederację Pracy, rząd opublikował komunikat, który atakuje ostro kierownictwo Konfederacji Pracy i wyraźnie grozi ograniczeniem prawa strajku. Partie rządowe ogłosiły komunikat, w którym w sposób obłudny ubolewają nad zamachem. Równocześnie jednak minister spraw wewnętrznych Scebla zwołał rodzaj rady wojennej, w której wzięli udział: minister obron narodowej, naczelny dowódca sił zbrojnych i komendant główny policji. Wydano krótki komunikat, w którym usiłuje się oczyścić rząd od zarzutu odpowiedzialności za zamach.

Generalissimusz Stalin przesłał na ręce Centralnego Komitetu włoskiej partii komunistycznej telegram, w którym w imieniu Wszechzwiązkowej partii komunistycznej potępia zamach dokonany na osobie Togliatti'ego i wyraża głęboką troskę o życie rannego. Podobne deszpezy nadesłały komitety centralne PPS, PPR, oraz innych pa tyj komunistycznych.

Truman kandydatem partii demokratycznej

Konwencja amerykańskiej partii demokratycznej wybrała 946 głosami Trumaną, jako kandydata na prezydenta Stanów Zjednoczonych. Kandydatem na wiceprezydenta wybrany został Bartley. Po ogłoszeniu wyników wyborów, prezydent Truman oświadczył, że zwoła nadzwyczajną sesję Kongresu na dzień 26 lipca. Powodem tej decyzji jest — według słów Trumana — niezadowolnienie przez republikanów na ostatniej sesji Kongresu spraw związanych z rosnącą drożyzną i kryzysem mieszkaniowym. (PAP)

Godna trójka na czele „rządu Niemiec”

Komentując zapowiedź rychłego powrotu do Niemiec b. kanclerza Rzeszy Brueninga, frankfurcki korespondent dziennika „Der Abend” twierdzi, że w skład rządu zachodnio-niemieckiego, który Anglosasi zamierzają stworzyć pod swoim protektoratem, mają wejść Bruening, Schacht i Treviranus. Rząd ten, który odpowiadałby również niemieckim kapitalistom, ma złamać opór przeciwko rozdzarcu Niemiec, jaki coraz silnie ujawnia się w całym społeczeństwie niemieckim. (PAP)

Cały Paryż defilował 14 lipca przed trybuną na Placu Bastylli

W dniu święta narodowego, 14 lipca, na apel organizacji ruchu oporu „bojowników wolności”, olbrzymi pochód przeciągnął wielkimi bulwarami od Placu Republiki do Placu Bastylli. Od godziny 15 do zmierzchu defilowało setki tysięcy Paryżan przed trybuną, ustawioną u stóp historycznej kolumny, wzniesionej na miejscu zburzonej Bastylli.

W pochodzie wzięły udział liczne grupy narodowe, nadając mu charakter manifestacji międzynarodowej solidarności. Pod ogromnymi transparentami, noszącymi napis „Rada Narodowa Polaków we Francji” maszerowali Polacy, poprzedzani pocztami sztandarów Rady

Narodowej, Stowarzyszenia Polaków byłych uczestników ruchu oporu we Francji i Organizacji pomocy ojczyźnie. Ponad grupą Polaków wznosiły się transparenty z napisami: „Niech żyje przyjaźń polsko-francuska, szanujcie przeciw odrodzeniu reakcyjnych Niemiec”.

Z hasła pochodu wybijały się na czoło: „Nie będziemy kolonią amerykańską”, „Nie damy zamknąć naszych fabryk”, „Precz z planem Marshalla”, „Żądamy rozwiązania bojówek RPF”, „Niech żyje sojusz francusko-radziecki”, „Obronimy niepodległość narodową”. (PAP)

